

VRG ALUMNI

M A G A Z I N E

Afgiftekantoor: Brussel X
P708417

april - mei - juni 2010

Inhoud

Editoriaal

2

Alumni in de kijker
Mr. Jean-Pierre Blumberg,
Mr. Wim Dejonghe
en Mr. Koen Vanhaerents

3

**Verslag 17de
VRG-Alumnidag 2010**
Recht in beweging

8

Diverse berichten

10

VRG-Alumniprijs 2011

Leden van VRG-Alumni kunnen kandidaat-laureaten voor de VRG-Alumniprijs 2011 voordragen tot en met 30 september 2011. Het Bestuur maakt een keuze uit de voordrachten tijdens de herfstbijeenkomst van 2011. Voordrachten geschieden middels een bericht aan het secretariaat van VRG-Alumni (t.a.v. vrgalumni@law.kuleuven.be) en gaan vergezeld van een motivatie en – zo mogelijk – een beknopt curriculum vitae van de voorgedragen kandidaat-laureaat.

www.vrgalumni.be

Het aanbreken van de eerste zomerdagen is zonder enige twijfel het geschikte moment waarop u het nieuwe VRG-Alumni magazine eens rustig kan doornemen. Een kort overzicht van wat u in lente-editie allemaal kan terugvinden.

In de inmiddels alombekende rubriek “Alumni in de Kijker” had VRG-Alumni een exclusief gesprek met Wim Dejonghe (promotiejaar 1984), advocaat en managing partner worldwide van Allen & Overy, Jean-Pierre Blumberg (promotiejaar 1980), advocaat en managing partner Europe van Linklaters en Koen Vanhaerents (promotiejaar 1986), advocaat en managing partner Europe bij Baker & Mckenzie. Alle drie staan ze (mee) aan het hoofd van een van de grootste Angelsaksische kantoren. Alle drie hebben zij aan de rechtsfaculteit te Leuven gestudeerd. Zij vertellen vrijuit over hun verleden, heden en toekomstperspectieven alsook over hun leven als zakenadvocaat. U leest het allemaal in deze lente-editie.

Tevens brengen we verslag uit over de VRG-Alumnidag die heeft plaatsgevonden op 5 maart 2010. Deze jaarlijkse happening was wederom een succes, zowel de studiedag met meer dan 20 voordrachten, als de receptie en de afsluiter in het Huis der Rechten daarna.

Ter gelegenheid van de 17de VRG-Alumnidag werd tevens de VRG-Alumniprijs 2010 uitgereikt aan mr. Luc Walley (promotie 1972) op de Academische Zitting, wiens laudatio werd uitgesproken door Professor Stephan Parmentier. Mr. Luc Walley werd onderscheiden voor zijn belangrijke rol in het werk van Advocaten zonder Grenzen en voor zijn bijdrage in de handhaving en vormgeving van het internationaal strafrecht, zoals toegepast door een aantal internationale rechtbanken (het International Criminal Tribunal for Rwanda in Arusha en het International Criminal Court in Den Haag) alsook door nationale rechtbanken (voornamelijk in Rwanda en in België).

Tenslotte mogen ook de nieuwtjes van het reilen en zeilen van onze alumni zelf niet ontbreken. VRG-Alumni wenst u – behalve een rustgevende zomer(vakantie) – ook veel leesplezier toe in deze warmere Belgische tijden.

John-John Ackaert
Hoofdredacteur VRG-Alumnimagazine

VRG-Alumni

Bestuur Roger Blanpain, Robbie Tas, Dimitri Droshout en John-John Ackaert

Werkende leden Wim Bollen, Sofie Caeyers, Christoph Castelein, Omer Coenen, Paul Cooreman, De Grave Frédéric, Anne De Hondt, Mark De Zutter, Frank Fleerackers, Michel Looyens, Stefanie Martens, Hans Smeyers, Bernard Tilleman, Karel Van de Velde, Christel Vanhaecke, Paul Van Orshoven, Barbara Van Speybroeck, Iris Van Tilborgh, Bart Verbelen.

Ereleden academiejaar 2009-2010 Herman Agneesens-Mercelis (promotie 1971) • Carl Bamelis (promotie 1992) • Steven De Coster (promotie 1984) • Paul Heymans-Bastienier (promotie 1975) • Renilde Loeckx (promotie 1973) • Philippe Mathei (promotie 1965) • Aloïs van De Voorde (promotie 1957) • Egied Verbeeck (promotie 1998)

Redactieleden John-John Ackaert (hoofdredacteur), Roger Blanpain, Dimitri Droshout, Naomi Glibert, Robbie Tas, Jacqueline Van Hal, Heidi Vanhorebeek.

Mr. Jean-Pierre Blumberg, Mr. Wim Dejonghe en Mr. Koen Vanhaerents Leuvense managing partners aan de top van de zakenadvocatuur

Jean-Pierre Blumberg (promotiejaar 1980) is sedert 2008 lid van het internationale directiecomité van het Britse advocatenkantoor Linklaters en tevens managing partner Europa. Linklaters telt zo'n 2.600 advocaten, verspreid over 26 kantoren in 19 landen. Jean-Pierre Blumberg is tevens docent aan de faculteit van de rechten van de Universiteit Antwerpen. **Wim Dejonghe** (promotiejaar 1984), voormalig managing partner van het advocatenkantoor Allen & Overy (A&O) in België, werd in februari 2008 verkozen als topman van Allen & Overy wereldwijd. Daarmee werd de van oorsprong West-Vlaamse advocaat de eerste en voorlopig enige niet-Angelsaks die erin slaagde om aan de absolute top te komen van een van de grote Angelsaksische advocatenkantoren. **Koen Vanhaerents** (promotiejaar 1986), de managing partner van Baker & McKenzie België, werd op 22 oktober 2009 lid van het wereldwijde directiecomité en gaat Europa en het Midden-Oosten leiden. Met Koen Vanhaerents, die ook van West-Vlaamse oorsprong (Eernegem) is, heeft de Belgische advocatuur nu een derde advocaat die een leidende rol bekleedt in een wereldwijd advocatenkantoor. De Europese regio van Baker & McKenzie staat voor 1.800 van de 4.000 advocaten. Deze drie zakenadvocaten hebben alvast een gemeenschappelijk element op hun respectievelijke curricula vitae staan: afgestudeerd aan de Faculteit Rechtsgeleerdheid van de K.U. Leuven. Echte VRG-Alumni dus. Voldoende redenen voor uw redactie om hen rond eenzelfde tafel te verzamelen en op zoek te gaan naar de ingrediënten voor succes.

Jean-Pierre Blumberg

VRG-Alumni: Hoe ziet een gemiddelde dag er uit in het leven van een managing partner?

VANHAERENTS: Nogal wat dagen in het jaar ben ik op reis, want ondanks alle technologie is een face-to-face gesprek vaak het meest efficiënt. Vaak een dag vol telefoons en conference calls 's morgens meestal met Azië of Europa en in de namiddag met de US wanneer zij wakker worden. Meestal is het voor ons Europeanen kort na de middag een goed moment om met onze collega's, zowel in Azië als in de US, conference calls te hebben. En uiteraard ook veel contacten met cliënten doorheen Europa.

BLUMBERG: Mijn werkdagen zijn zeer gevarieerd. Ik ben nog steeds actief in de praktijk, docent aan de UA, een geregeld spreker op seminaries en bestuurder van twee genoteerde vastgoedfondsen. Ik verveel me dus nooit maar geraak wel regelmatig in de situatie van de circusjongleur. Ik moet ervoor zorgen om al de ballen in de lucht te houden en er geen te laten vallen.

DEJONGHE: Ik denk niet dat er zoiets als een "gemiddelde dag" bestaat in deze functie! Niet één dag is dezelfde, en ik reis ook heel vaak naar onze kantoren en cliënten wereldwijd.

VRG-Alumni: Zijn werk en privéleven überhaupt nog combineerbaar?

DEJONGHE: Werk en privéleven optimaal combineren is inderdaad een uitdaging maar in mijn vrije tijd krijgen mijn kinderen absolute voorrang. Gelukkig zijn veel van mijn cliënten ook vrienden en ik breng graag tijd met hen door. Zo had ik onlangs bijvoorbeeld het geluk op skitrip te mogen vertrekken met cliënt-vrienden en hun partners. We reisden naar een uiterst afgelegen plekje in Brits Columbia in Canada – met wijdse open plekken die je in Europa gewoon nergens vindt – en een week doorbrengen met 9 anderen in zulk paradijs brengt je echt dicht bij elkaar.

VANHAERENTS: Eigenlijk wel, maar dat zou u beter aan mijn huisgenoten vragen. Veel heeft uiteraard met planning te maken en bewust wat tijd opzij zetten. Nu en dan grijpen de kinderen de gelegenheid om eens mee te gaan naar het buitenland. Ook probeer ik in het buitenland een halve dag of soms een volle dag extra te voorzien om nog iets anders te doen dan te werken.

BLUMBERG: Hoe druk het ook mag worden op professioneel vlak, je moet er steeds voor zorgen dat je een zeker evenwicht behoudt in het leven. Ik heb een groot gezin met vier kinderen en ben een fanatieke tennis- en pianospeler (en voor beide volg ik nog steeds les). Het komt erop aan van de verschillende componenten van je dagelijks leven niet ondergeschikt aan elkaar te maken. Mijn

Wim Dejonghe

gezin en mijn hobby's hebben dezelfde prioriteit als mijn professioneel leven en in kritische momenten heeft het gezin natuurlijk voorrang. Je moet wel de consequenties van je eigen ambities aanvaarden. Het komt dus wel eens voor dat ik op de middag in Zaventem land, dan naar het kantoor ga om een aantal dringende zaken te bekijken, met het gezin om half acht samen eet, vervolgens een pianoles volg en dan tot een stuk in de nacht van thuis uit verder werk om een voordracht in elkaar te steken voor de volgende dag. Een goede "work/life balance" veronderstelt dan ook een goed "time management".

VRG-Alumni: U bent alle drie actief als ondernemingsadvocaat, gespecialiseerd in fusies en overnames. Deze laatste sector kreeg rake klappen door de wereldwijde financiële crisis. Uw praktijk heeft daar ongetwijfeld ook ondergeleden. Is er intussen beterschap in zicht? Hoe hebt u hierop gereageerd en wat zijn de concrete toekomstperspectieven voor uw praktijk en kantoor?

DEJONGHE: Er zijn signalen die aangeven dat de markten waarin wij werken aan de beterhand zijn en onze activiteit evolueert ook terug in stijgende lijn. Maar het is nog vroeg dag en in sommige markten zal de heropbouw meer tijd kosten dan in andere. Het voorbije jaar is zeer zwaar geweest voor de advocatuur en we hebben daarvoor ook de vorm en omvang van onze onderneming onder de loep moeten nemen. We hebben er nu vertrouwen in dat we in topvorm zijn voor de komende jaren en we zoeken naar manieren om nóg efficiënter te worden en onze concurrentiepositie verder te verstevigen. En uiteraard is het beheren van onze cliëntenrelaties – focussen op de grootste cliënten en de best mogelijke vooruitzichten – nu belangrijker dan ooit.

BLUMBERG: De fusie – en overnamemarkt is inderdaad zeer sterk teruggevallen na de financiële crisis. Maar zoals Andre Leysen ooit gezegd heeft: "Crisissen zijn uitdagingen" en creëren dan ook opportuniteiten. In de nacht dat Lehman Brothers failliet ging werd ons kantoor aangesteld om de liquidatie van Lehman buiten de VS te begeleiden alsook de fusie van Meryll Lynch met Bank of America buiten de VS te organiseren. Het effect van de crisis werd dan ook gedeeltelijk opgevangen omdat we een belangrijke rol hebben kunnen spelen, ook in België, in de reddingsoperaties van financiële instellingen. Maar dit is natuurlijk slechts een tijdelijk fenomeen. De fusie - en overnamemarkt is zeer sterk afhankelijk van zekerheid en de

perceptie van stabiliteit. Die perceptie is er in Azië waar de ontluikende markten zeer sterk presteren en is groeiende in de VS. In het oude Europa staat de overnamemarkt op een historisch dieptepunt (nvdr.: in maart 2010) omwille van een aantal onzekerheden zoals ondermeer de stabiliteit van de Euro en de gevolgen daarvan op de Europese banken. Maar uiteindelijk is dit een tijdelijk fenomeen. Fusies en overnames zijn een structurele noodzaak in het economisch landschap en zullen dus nooit verdwijnen. Het businessmodel van de grote advocatenkantoren zal er niet door veranderen maar men zal zich wel moeten instellen op een misschien langdurig lager volume aan transacties.

VANHAERENTS: Bij Baker & McKenzie zijn wij eigenlijk vrij druk gebleven tijdens de crisis, met een grote betrokkenheid bij een aantal bankdossiers en herstructureringen, alsook een aantal alternatieve manieren van financiering. Wij denken dat de upturn begonnen is, ook al kan de Griekse crisis hier weer roet in het eten gooien. De cliënten – denk ik – zijn meer dan ooit gefocust op de meerwaarde van de diensten die door het advocatenkantoor wordt geleverd en zij appreciëren ook loyaliteit, zeker in tijden van crisis. Wat de toekomst brengt, weet men nooit, maar de uitgangspositie van Baker & McKenzie zit goed. Baker & McKenzie heeft samen met slechts een vijftal andere kantoren, een omzet van meer dan 2 miljard USD en is een pionier geweest in de globalisering van de advocatuur gedurende meer dan 50 jaar. Van origine een Amerikaans kantoor, is het nu wellicht het meest multinationale advocatenkantoor. 43% van de omzet komt uit Europa en wij hebben eigenlijk geen dominant hoofdkantoor. Ons organisatie-model met een vrij horizontale netwerkstructuur sluit goed aan op de modellen van vele andere internationale spelers in de geglobaliseerde economie. Ook onze aanwezigheid in de zogenoemde "BRIC-landen" (*Brazilië, Rusland, India en China, nvdr.*) is zeer stevig en als we het goed spelen, dan zullen we wellicht één van de wereldleiders in de advocatuur blijven, ook na de te verwachten consolidatie.

VRG-Alumni: Komt u elkaar vaak tegen in dossiers?

DEJONGHE: Jazeker, en het is altijd een plezier geweest om met Jean-Pierre en Koen te kunnen werken. 'Constructief het belang van onze cliënten verdedigen' is het motto.

VANHAERENTS: Wij kennen elkaar al vele jaren en we weten bij onderhandelingen vaak vrij

vlug waar het op staat, zonder de nood aan schijn-gevechten.

BLUMBERG: Wij kennen elkaar inderdaad zeer goed. Ik heb het genoeg gehad met zowel Wim als Koen heel wat dossiers behandeld te hebben en we verwijzen ook regelmatig zaken aan elkaar door. Het is ook nuttig om elkaar wat beter te kennen, want als zakenadvocaten wordt er toch van ons verwacht dat we trachten de partijen dichter bij elkaar te brengen en de commercieel tegengestelde belangen in een evenwichtig contract met elkaar te verzoenen. De fusie - en overname praktijk is voornamelijk een onderhandelingspraktijk en advocaten kunnen een belangrijke rol spelen wanneer ze de professionele “vertrouwelijkheid” kunnen verbinden aan “vertrouwen” onder elkaar om netelige problemen tussen de cliënten op te lossen. Het “vertrouwelijke vertrouwen” is een geschikt conflictvermijdend instrument.

VRG-Alumni: Men zegt dat één van de troeven van de Belgische advocaten is dat ze goed kunnen omgaan met diversiteit en nationale gevoeligheden. Ze zouden eerder de consensus opzoeken in plaats van de verschillen uit te vergroten. Bent u het daarmee eens? Hoe zien uw kantoorgenoten dit? Worden Belgen eerder geschikt bevonden voor dergelijke functies?

BLUMBERG: Ik ben opgegroeid in Duitsland, getrouwd met een mooi Waals meisje (die ik in Duitsland heb leren kennen) en heb ook nog in Engeland gestudeerd. Toen ik vanuit Duitsland hier aankwam om rechten te studeren heb ik twee jaar nodig gehad om te begrijpen hoe België functioneert. Ik begreep er niets van en had nog nooit gehoord van een mutualiteit of van een college. Later in Engeland stelde ik vast dat Engels-taligen mij niet konden identificeren aan de hand van mijn accent (in tegenstelling tot een Nederlander, Duitser, Spanjaard of Fransman...). Wanneer ik aan mijn gesprekspartner dan mijn Belgische origine verklapte stootte ik in het algemeen op een reactie van een soort “Aha Erlebnis” d.w.z. zoiets van “Och ja, dat landje bestaat ook nog maar vraag me er niets over want ik ken het niet”. In de internationale context is dat ons voordeel. Belgen worden cultureel niet als een bedreiging gezien. Daarbij komt dan ook nog onze talenkennis, onze ervaring in het omgaan met onze eigen culturele diversiteit (in onze eigen nationale kantoren). En als kleine open economie zijn we het gewoon om met cliënten van verschillende nationaliteiten om te gaan.

VANHAERENTS: Ik vermoed dat we goed om kunnen met verschillende soorten van diversiteit, maar anderzijds is er ook een grote gedrevenheid. Vaak bekijken wij zaken vrij pragmatisch en oplossingsgericht, waarbij principes belangrijk zijn, maar werkzame oplossingen nog belangrijker.

VRG-Alumni: U bent al jaren advocaat en tevens stagemeester voor vele jonge startende stagiairs. Bent u een goede ‘patron’?

DEJONGHE: Ik denk het, maar dat kan je best eens navragen bij hen zelf! Voor mij draait het voornamelijk om het luisteren naar mensen. Ik zie mezelf meer als een “coach” dan als een “patron”. Advocaten weten heel goed wat ze doen bij A&O, en mijn rol daarin bestaat eerder uit aanmoedigen, coachen en adviseren dan instructies geven. Ik haal het meeste plezier uit het zien binnenstappen van een stagiair en die vervolgens te zien uitgroeien tot partner. Anderen helpen om hun ambities te verwezenlijken, geeft me een grote voldoening.

VANHAERENTS: Wat is een goede patron? Streng maar rechtvaardig, denk ik zo. Ik probeer toch wel het balieleven wat te volgen en dan vooral de scharniermomenten, zoals de jaarlijkse of tweejaarlijkse wisselingen van de wacht.

BLUMBERG: Een advocatenkantoor leeft van het steeds opnieuw aantrekken van jong talent, dat verwacht een degelijke opleiding te krijgen. Je moet die belofte dan ook waarmaken en wanneer je dat niet goed doet, kom je in een neerwaartse spiraal terecht. Ik heb daar dan ook zelf altijd veel aandacht aan besteed maar geef toe dat dit steeds moeilijker geworden is in de loop der jaren door de combinatie van mijn verschillende functies. Zo ook het balieleven. Er zijn maar 24 uren in een dag. Maar wanneer de balie mij iets vraagt (bv. les geven in de stageschool) sta ik er altijd.

VRG-Alumni: Hebt u zelf nog tijd voor hobbies? Doet u bijvoorbeeld vaak aan sport?

BLUMBERG: Mijn hobby's zijn tennis en piano en daar reserveer ik nog steeds voldoende tijd voor. Ik heb twee tenniscoaches (twee maal twee uur per week) en één pianoleraar (één uur per week) en ik zeg die afspraken enkel af in hoogste nood.

DEJONGHE: Als kind droomde ik ervan om professionele sportman te worden, net zoals zovele jongeren, maar waarschijnlijk was ik niet goed genoeg in één enkele sport! Maar toch sport ik nog heel vaak. Zeilen is heel lang mijn grote passie geweest, maar ik heb ook basketbal gespeeld,

Koen Vanhaerents

gezwommen, en nu fiets en loop ik voornamelijk. Skiën is een andere hobby van mij. Wat al die sporten gemeenschappelijk hebben, is dat je eigenlijk aan toerisme doet, in de natuur op een sportieve manier en dat ontspant me enorm. Je kan het ook allemaal in familieverband doen of met vrienden. Bij sporten moet je ook afwisseling hebben, anders wordt het eenzijdig. Ik probeer in het algemeen toch zo'n 6 uur per week te bewegen, op welke manier dan ook. Met de fiets naar het werk rijden, helpt enorm om aan die uren te komen en dat doe ik dus ook systematisch, ook nu ik in Londen woon.

VANHAERENTS: Sport zou een grotere prioriteit moeten zijn, maar de andere geneugten van het leven vragen ook hun aandacht, zoals gastronomie en wijn.

VRG-Alumni: Even over die goede oude tijd: spreekt u soms nog af met oud-studiegenoten? Was u zelf actief in een studentenvereniging?

VANHAERENTS: Eigenlijk wel. Een hechte groep van vrienden uit de rechten komt nog regelmatig samen en wij vierden al meer dan 25 jaar samen oudejaar. Heel toevallig was ik enkele weekends terug aan de praat geraakt met een aantal oudgedienden van de revue in de rechten van 1986. Jan Leysen en Pascal Walraeve stonden toen in voor het artistieke, terwijl ik samen met een grote ploeg het financiële en het logistieke heb verzorgd. De videoband met de opnames van de revue ligt nog steeds in mijn kast.

DEJONGHE: Ik zie ook nogal wat studiegenoten. Twee van mijn jaargenoten zijn mijn partners (Geert Glas en Koen Van den Broeck). Ik heb ook een groot aantal vrienden overgehouden aan mijn studietijd en een aantal van hen zie ik zeer regelmatig. Nu ik in Londen woon, krijg ik ook regelmatig bezoek van jaargenoten en dat is altijd leuk. En dan kom ik ook af en toe toevallig studiegenoten tegen.

BLUMBERG: Mijn engste vriendenkring bestaat nog altijd uit mijn kompanen uit mijn studententijd. Ik ben lid geweest van verschillende meer op politiek of wetenschap gerichte verenigingen (Europakring, Kring voor internationale betrekkingen ...) maar nooit van studentenclubs. Voor het overige ben ik niet zeer nostalgisch ingesteld en kijk alleen maar vooruit.

VRG-Alumni: Zijn er bepaalde anekdotes die u zijn bijgebleven van vroeger? Zijn er proffen aan wie u goede/slechte herinneringen overhoudt?

VANHAERENTS: Anekdotes genoeg. Misschien eentje dat in dit kader past: in 1986 nam ik als stu-

dent deel aan één van de internationale moot court competitions, waarbij Wim De Jonghe onze coach was. De case behandelde de gevolgen van een vliegtuigaanval op een kerncentrale en de pleidooien vonden bij toeval plaats in het weekend waarin de kerncentrale van Tsjernobyl ontplofte.

DEJONGHE: "Talen kennen, mannekes, talen zijn het belangrijkste". Professor Blanpain herhaalde het tot vervelens toe. En wat doe ik nu met mijn kinderen? Precies hetzelfde.

BLUMBERG: Leuven heeft steeds het vermogen gehad om een indrukwekkende reeks professoren en assistenten te produceren en ze hebben allen wel op de één of andere manier mijn intellectuele vorming beïnvloed. Diegenen die mij zeker zijn bijgebleven zijn Walter van Gerven, die vanuit zijn bijna metafysische benadering het hele rechtstelsysteem netjes op zijn plaats kon zetten en Robert Vandeputte, die de kunst verstond om een moeilijke materie op een glasheldere en eenvoudige manier aan zijn studenten uit te leggen. Later heb ik het grote voordeel gehad om mijn carrière te starten in een kantoor waar de professoren George Van Hecke, Jean-Pierre Lagae en Jean-Marie Nelissen Grade actief waren en zij hebben mijn vorming als praktijkjurist dan ook wezenlijk bepaald. Als jurist in spe was ik ook steeds onder de indruk van de eloquentie van sommigen. Ik herinner me nog altijd hoe professor Hugo Vandenberghe zijn colleges over de onrechtmatige daad opende: "Dames en heren, artikel 1382 is het slecht geweten van het recht. En vorig jaar heeft de Duitse vereniging van artsen een congres georganiseerd over de vraag of het slecht geweten al dan niet een ziekte is! "

VRG-Alumni: Waarom hebt u destijds voor rechten gekozen?

VANHAERENTS: De waarheid is dat toen ik aan rechten begon, het een soort default-keuze was. Ook overtuigde ik mezelf dat men met rechten toch nog alle kanten uitkon.

DEJONGHE: Ik wou eigenlijk naar het Sportkot. Net voor ik me ging inschrijven, had ik problemen met een knie en ik bedacht me dat dit wel eens voor de rest van mijn leven kon zijn. Ik ben toen beginnen kijken naar de lessenroosters van het eerste jaar van verschillende richtingen, kon niet echt beslissen wat ik dan wel wou doen en vond het programma van de kandidaturen van de rechten ruim en breed genoeg om er aan te beginnen. Geen

grote professionele ambities dus. Ik wou eigenlijk mijn professionele keuze zolang mogelijk uitstellen en de rechtenstudies gaven me die mogelijkheid. Op mijn 18de was er geen haar op mijn hoofd dat er aan dacht om advocaat te worden.

BLUMBERG: Ik heb tot een week voor de inschrijving getwijfeld tussen TEW en rechten. Mijn vader heeft toen de doorslag gegeven met het advies dan toch maar voor de rechten te kiezen omdat je met dat diploma ook nog als manager of in het bedrijfsleven actief zou kunnen worden. In die tijd en meer dan nu, was het nog zo dat de rechtenstudies als een algemene vorming werden beschouwd die de basis kon vormen voor allerlei beroepen.

VRG-Alumni: Wist u toen u afstudeerde dat u advocaat wilde worden? Hebt u ooit andere ambities gehad?

DEJONGHE: Eens in Leuven was ik in de diplomatie en de internationale organisaties geïnteresseerd en ik heb mijn keuzevakken daar ook door laten beïnvloeden. Ik ben ook assistent geweest in internationaal publiek recht en heb zelfs gepubliceerd over het statuut van Antarctica. Toen ik moest wachten om mijn legerdienst te ‘mogen’ doen, heb ik een paar maand gewerkt in het advocatenkantoor dat de voorganger is van wat nu Allen & Overy België is. Al doende, is mijn interesse gegroeid en 24 jaar later ben ik nog steeds aan de balie, in hetzelfde kantoor, ofschoon dat kantoor natuurlijk enorm veranderd is.

VANHAERENTS: Toen ik afstudeerde, ben ik eerst naar de Verenigde Staten gegaan en was het absoluut nog niet de bedoeling om als advocaat aan de slag te gaan, maar wijlen Professor Leon De Keyser wist mij te strikken met mooie beloftes, waarvan de meeste trouwens uitgekomen zijn. Veel tijd om andere ambities te koesteren, is er eigenlijk niet geweest, hoewel me af en toe de zin bekruipt om een aantal andere dingen te doen.

BLUMBERG: Ik had eigenlijk helemaal niet de bedoeling om advocaat te worden. Ik wilde ofwel in de politiek of in het bedrijfsleven terecht komen maar zeker niet in de advocatuur. Het is een Amerikaanse studiegenoot met wie ik tijdens mijn studies in Cambridge veel optrok, die mij erop wees dat er ook zoiets bestond als “corporate lawyer” of “business lawyer”. Ik had daar nog nooit van gehoord! Tijdens de Paasvakantie heb ik dan Leuven terug bezocht met een aantal studenten van Cambridge en heb dan daar per toeval Jean-

Pierre De Bandt ontmoet die mijn interesse voor de zakenadvocatuur definitief heeft gewekt.

VRG-Alumni: Wat gaat u doen van zodra uw mandaat van managing partner eindigt? Wat zijn uw plannen op lange termijn die u zeker nog wil verwezenlijken?

VANHAERENTS: Wel, ik ben pas begonnen aan mijn mandaat van 4 jaar en ben nog maar 46 jaar. Pensioen is derhalve niet echt aan de orde. Cliëntenwerk blijft zeer boeiend en ik hoop dat de perspectieven die mijn mandaat met zich brengen, ook toelaten om af en toe extra waarde te creëren voor cliënten.

DEJONGHE: Ik heb nog niets beslist en ik zie wel wat er op me af komt. U zal al gemerkt hebben dat ik nooit echt veel aan carrièreplanning heb gedaan. Ik weet wel dat ik professioneel nog lang actief wil blijven in een uitdagende internationale omgeving, binnen een organisatie die op sociaal verantwoorde manier succesvol is. Ik ben altijd graag advocaat geweest. Het is een schitterend beroep, je komt zeer interessante mensen tegen en je werkt op boeiende projecten. Het juridisch kader kunnen hanteren in de realisatie van projecten (bedrijven en sociaal) is echt zeer interessant. Nu heb ik een uitgesproken bedrijfsleidersrol, als CEO van een advocatenkantoor met 35 kantoren in 25 landen en een omzet van 1,2 miljard EURO. Ook dat is uitdagend. Een stimulerende werkomgeving creëren voor veel mensen en hen helpen hun ambities te realiseren in een aangename sfeer is verslavend.

BLUMBERG: Mijn Engelse collega’s zouden hierop antwoorden “Let’s cross that bridge once we get there”. Vaste plannen heb ik nog niet maar wel een droom. Ik zou graag nog ooit de tijd willen vinden om wat ik al meer dan 25 jaar onderwijs aan de UA neer te schrijven in een boek. Het thema van mijn colleges is de Duitse politieke en constitutionele geschiedenis sedert 1806 en in het bijzonder de lange weg van Duitsland naar het Westen en de uiteindelijke eenmaking. De titel van mijn boek staat al vast: “Het vredesverdrag van de Tweede Wereldoorlog”. Het verdrag van Versailles kent iedereen. Maar weet u wat het vredesverdrag van WO II is? Waarschijnlijk niet, tenzij u ooit mijn lessen gevolgd hebt.

John-John Ackaert

VERSLAG 17de VRG-ALUMNIDAG 2010

Recht in beweging

De 17de VRG-Alumnidag vond naar goede gewoonte plaats op de eerste vrijdag van maart, dit jaar op 5 maart 2010. Ruim 550 alumni tekenden present in De Valk voor een programma dat meer dan twintig voordrachten omvatte. Een overzicht van de talrijke hoogtenpunten van deze VRG-Alumni hoogdag.

Om 12u30 ging de eerste lezing reeds van start. Naar jaarlijkse gewoonte gaf de heer Christoph Malliet, bibliothecaris van de Faculteit Rechtsgeleerdheid, een voordracht met betrekking tot (het gebruik van) juridische databanken en allerhande nieuwigheden daaromtrent. De talrijke aanwezigen wisten deze leerrijke uiteenzetting alvast te appreciëren. De heer Christoph Malliet en de bibliotheek van onze faculteit in het algemeen werden immers niet voor niets dit jaar door de studenten bekroond met een "Gouden Valkje".

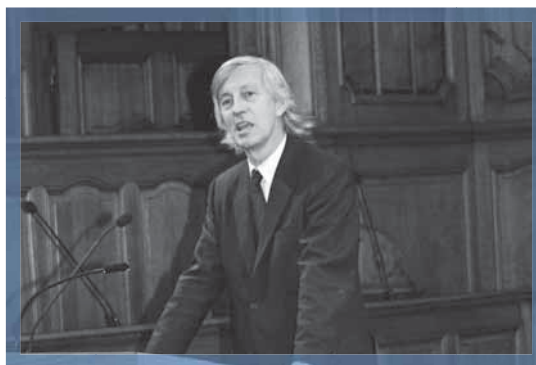
Vervolgens stonden maar liefst 22 juridische voordrachten uit bijna evenveel rechtstakken op het programma. De eminente sprekers gaven

lezingen over de recente ontwikkelingen in het arbeidsrecht, constitutioneel recht, consumentenrecht, strafrecht, Europees en internationaal recht, mededingingsrecht, medisch recht, sociaalzekerheidsrecht, vervoersrecht, administratief recht, financieel recht, goederenrecht en bijzondere overeenkomsten. Naast voornoemde eerder klassieke rechtstakken sprongen een aantal bijzondere voordrachten in het oog. Deze voordrachten handelden over meer 'moderne' rechtstakken, waaronder ruimterecht, privacyrecht en mediarecht. Bijzonder interessant waren bovendien de maatschappelijk filosofische beschouwing door Professor Mark Eyskens over de toekomst van Europa, de voordracht van Professor Frank Hutsebaut over "Justitie en verkeersslachtoffers, een victimologische benadering" en de voordracht van de heer Barend Blondé over de winstverdeling in professionele associaties.

Na afloop van de voordrachten trokken de deelnemers richting Universiteitshallen, waar in de plechtige Promotiezaal de Academische Zitting

prof. em. Mark Eyskens, minister van Staat

prof. dr. Mark Waer, rector K.U.Leuven

prof. Stephan Parmentier (Laudatio Mr. Luc Walleyyn), Mr. Luc Walleyyn (Laureaat VRG-Alumniprijs 2010) en prof. em. Roger Blanpain (voorzitter VRG-Alumni)

ter afsluiting van de 17de VRG-Alumnidag plaatsvond. Na een verwelcoming door de voorzitter van VRG-Alumni, Professor Roger Blanpain, en een kort woordje van de decaan van onze faculteit, Professor Paul Van Orshoven, kreeg de nieuwe rector Mark Waer het woord. Naar jaarlijkse traditie woont de rector van onze Alma Mater steevast de Academische Zitting bij. Het was dan ook voor de eerste maal dat VRG-Alumni professor Mark Waer als rector verwelkomen. Op deze Academische Zitting werd bovendien afscheid genomen van de steeds toegewijde en ondernemende secretaresse van het VRG-Alumni, mevrouw Jacqueline Van Hal.

Vervolgens was het tijd voor het hoogtepunt van de avond: de uitreiking van de VRG-Alumniprijs. De VRG-Alumniprijs wordt jaarlijks toegekend aan een alumnus van de rechtsfaculteit die zich maatschappelijk bijzonder onderscheiden heeft. Dit jaar kwam de eer toe aan Meester Luc Walleyyn. De laudatio werd uitgesproken door Professor Stephan Parmentier, hoogleraar Leuven Instituut voor Criminologie. In zijn laudatio roemde hij het werk van Meester Luc Walleyyn: *“Hij heeft de mensenrechten consequent centraal gesteld en over de jaren heen vorm gegeven aan wat rechtssociologen ‘responsive law’ noemen.*

Daarom ook stelt hij zich niet tevreden om de evoluties in het recht te ondergaan als een passief bijstaander. Hij wil deze veranderingen zelf mee boetseren, en door zijn integriteit als advocaat, door zijn bevlogenheid als activist, door zijn diepgang als publicist, slaagt hij met verve in zijn doelstelling. Zijn loopbaan leest als een kristallisatiepunt waarin individuele verdieping en maatschappelijke veranderingen, waarin micro en macro samenvloeien. Zonder hem zouden het vreemdelingenrecht en het internationaal strafrecht er helemaal anders en veel minder ontwikkeld hebben uitgezien.”

Tijdens zijn toespraak blikte de laureaat terug op zijn eigen studententijd en stond hij stil bij de evolutie die ons recht en justitie in de afgelopen 40 jaar hebben doorgemaakt. Hij eindigde met een boodschap voor ons allen: *“Daarom is ook de ontwikkeling van het internationaal humanitair recht en de opbouw van een systeem van internationale justitie zo belangrijk. Die internationale justitie kende een spectaculaire ontwikkeling in de laatste decennia. Toen ik in 1998 het voorrecht had als vertegenwoordiger van Advocaten zonder Grenzen deel te nemen aan de conferentie in Rome die het Internationaal Strafhof zou oprichten, kon niemand denken dat deze instelling, die toen nog een bijna utopische droom leek, acht jaar later reeds haar eerste proces zou openen. Zeker, de strijd tegen de straffeloosheid is geen eenvoudige zaak. Wij kunnen er van meespreken vanuit de ervaring met de Belgische genocidewet, en ook het Strafhof kent zijn kinderziekten, maar zoals de het Europees rechtsgebeuren sinds de jaren zestig totaal veranderd is door de invloed van het E.V.R.M. en het Hof van Straatsburg, ben ik er van overtuigd dat de evolutie naar meer respect voor mensenrechten zich ook op wereldvlak zal verder zetten. Wij juristen hebben hierin een essentiële rol te spelen, als academici, diplomaten, rechters maar zeker ook als advocaten.”*

De voorzitter begeleidde vervolgens de alumni naar de Jubileumzaal, waar hen een receptie en een rijk wandelbuffet te wachten stond. Ieder jaar een ideale gelegenheid om nog eens rustig bij te babbelen met een studiegenoot of professor, of om kennis te maken met andere alumni van onze beminde Rechtsfaculteit.

De dag werd afgesloten met de traditionele uitnodiging door het jong VRG in het Huis der Rechten. Vermeldenswaard is de opmerkelijk hogere opkomst dan de vorige jaren. Ondergetekende vertrok, omstreeks middernacht, van een nog steeds druk bevolkte fakbar.

De 17de VRG-Alumnidag was wederom een welgeslaagd evenement. De afwezigen hadden wederom ongelijk. VRG-Alumni hoopt u in ieder geval in grote getale volgend jaar opnieuw te verwelkomen op de 18de editie van de VRG-Alumnidag. Tot dan!

Naomi Glibert

Diverse berichten

Reünie Promotiejaar 1979

Het Promotiejaar 1979 heeft in maart 2010 haar reünie gevierd naar aanleiding van haar 30 jaar afstuderen. De overschot van de inschrijvingsgelden en sponsoring, bedrag van ongeveer 1200 EUR,

werd integraal overgemaakt aan VRG-Alumni vzw. VRG-Alumni dankt dan ook het gezegende jaar 1979 alsook hun sponsors Reynaers Aluminium (Martine Reynaers) en Randstad (Raf Gerard).

Diverse berichten

Nieuwjaarsreceptie met inaugurale redes –
12 januari 2010

Nieuwe voorzitter Instituut voor Bedrijfsjuristen (IBJ)

Het Instituut voor bedrijfsjuristen heeft sinds 1 januari 2010 een nieuwe voorzitter. De heer Pierre Schaubroeck, hoofd juridische dienst en Algemeen Secretaris bij het bedrijf Bekaert, volgt de heer Jean Cattaruzza, Head Legal Department bij ING België, op.

Op 19 november 2009, werden de nieuwe raadsleden van het IBJ verkozen voor het mandaat van 2010-2012. Deze nieuwe raad verkoos op zijn beurt een nieuwe voorzitter. Met zijn 30 jaar beroepservaring in een internationale onderneming en de 5 jaar die hij in de raad van het IBJ zetelde alvorens hij voorzitter werd, kent Pierre Schaubroeck het beroep van bedrijfsjurist en zijn uitdagingen door en door. Tijdens de komende 3 jaar hoopt hij de rol van de bedrijfsjurist inzake corporate governance te benadrukken en wenst hij het beroep van bedrijfsjurist verder te professionaliseren. De uitbreiding van de internationale activiteiten en contacten van het IBJ staan ook op de agenda van de nieuwe voorzitter.

Rechtsfaculteit Leuven wint finale European Law Moot Court pleitwedstrijd

v.l.n.r. Tim Corthaut, Timothy Roes, Maxime Monard, Pieter-Augustijn van Malleghem, Niels Baeten, Bart Denys en Jos De Wachter

VRG-Alumni sponsort sinds enkele jaren enkele internationale pleitwedstrijden, waaronder de European Law Moot Court Competition. Pieter-Augustijn Van Malleghem (23) won op 16 april 2010 de prijs

voor beste commissievertegenwoordiger in de finale van deze prestigieuze pleitwedstrijd. Het is het tweede jaar op rij dat de rechtsfaculteit van de K.U. Leuven de prijs in de wacht sleept. Op 1 september 2010 werden de fictieve rechtszaken toegewezen. Tijdens de eerste selectieronde, waaraan tachtig universiteitsteams deelnamen, moesten de studenten conclusies schrijven en argumentaties geven. Het Leuvense team slaagde en mocht door naar de tweede ronde in New York. Daar heeft Pieter-Augustijn voor het eerste de rol opgenomen van commissievertegenwoordiger. Op 16 april 2010 kreeg hij de kans om samen met de andere finalisten te pleiten in het Europees Hof van Justitie in Luxemburg. Aldaar werd hij door de jury verkozen tot beste commissievoorzitter. VRG-Alumni wenst Pieter-Augustijn en zijn teamleden dan ook van harte proficiat met deze schitterende bekroning.

Doctoraten

11 februari 2010, Bert Keirsbilck, promotor Wouter Devroe, copromotoren Jules Stuyck en Evelyne Terryn

19 maart 2010, Tinne Heremans, promotor Koen Lenaerts

29 maart 2010, Veerle Colaert, promotor Jules Stuyck

29 april 2010, Bart Coppein, promotor Frederic Stevens

7 mei 2010, Kathleen Gutman, promotor Koen Lenaerts

10 mei 2010, Bram Delbecke, promotor Jozef Monballyu